

EASY STAR ALL-STARS Interviews

Zaterdag 02 Mei 2009 • Labadoux Festival Ingelmunster

Op vraag van Bertus, distributie en marketing, leverancier van cd's, dvd's en vinyl in elke genre, voor muziekwinkels wereldwijd, hadden we op de tweede dag van dit uiterst sympathieke festival een leuke babbel met twee rasmuzikanten van de New Yorkse 'Easy Star All-Stars'.

Na een vriendelijke ontvangst door manager Jenny Strecker, stonden bassist en vocalist Ras-I-Ray samen met vocaliste Kirsty Rock ons te woord in hun trailer. Ras-I-Ray schoof prompt zijn maaltijd aan de kant en nodigde ons vriendelijk uit plaats te nemen aan zijn tafel. Dat deden we met veel plezier en wat ze te vertellen hadden, lees je hier.

Gefeliciteerd met jullie nieuwe cd (Easy Star's Lonely Hearts Dub Band)!

Oh, yeah Bedankt.

Jullie coveren wel serieuze supergroepen, wat is daar de reden van?

Wel, dat is al een story op zijn eigen, het kwam eigenlijk vanzelf. In het begin realiseerden we ons niet dat het zo uit de hand zou lopen. Het begon met een idee van producers Michael Goldwasser, Eric Smith, Remy Gerstein en Lem Oppenheimer. We houden allemaal van muziek, klassieke rock en vooral reggae. Zo ontstond het idee voor 'Dub Side Of The Moon' (red. Pink Floyd's Dark Side Of The Moon coveren in reggaeversie). Het project kwam eerst moeilijk van de grond, maar eens het een hit werd moesten we live gaan optreden en daarvoor moest er eerst een band samen gesteld worden.

Oh! Jullie waren geen groep?

Neen, er was geen groep, we waren namelijk stuk voor stuk studiomuzikanten. Plots werd het een grote nr.1 hit en moesten we gaan toeren, zowel in clubs als op grote festivals. Het is vooral opwindend, leuk en zeer succesvol. En zo zijn we hier beland.

Krijgen jullie reacties van één van deze bandleden? Zoals bijvoorbeeld van Sir Paul McCartney of Ringo Star?

Tot zover ik weet hebben we nog geen reacties gekregen van Paul of Ringo, maar ik ben er zeker van dat ze het wel zouden willen doen. Wel van het management en dat op zich is al een hele eer. En natuurlijk ook voor de toestemming dat ze hebben verleend aan dit project. Na een eerste reactie vroegen ze wel of we gek werden, hahaha...

Wat was de moeilijkste song om te coveren?

Op dit album?

Ja, op deze nieuwste release.

Wel, ik zou toch zeggen 'A Day In The Live', de transitie om de tijden of maten te doen overeenstemmen was geen zeker makkelijke klus. Je moet toch zorgen dat de originele feeling niet verloren gaat, van zevenachtsten naar viervierden maten, ja.

Je hebt een eigen bewerking met 'I Get High With A Little Help From My Friend', da's verrassend leuk, maar waarom deze transformatie?

We hebben enkele woordspelingen veranderd, zoals we hier een toepasselijk reggae ritme hebben aan gegeven. We hadden er nog enkele kunnen doen.

Was dat dan geen probleem voor het management van The Beatles?

Neen, anders zouden ze zeker geen toestemming hebben verleend voor deze grapjes. Het was muziekproducer Michael Goldwasser die dat voorstelde, hoe The Beatles dit zouden hebben opgenomen, in de jaren '70, in Jamaica. Daar was zoiets schering en inslag, niet?

Beschouwen jullie dit album niet risicovol? The Beatles zijn dezer dagen nog steeds populair.

Niet echt, 'Dub Side Of The Moon' en 'Radiodread' waren grotere risico's. Heel wat artiesten vinden het maar al te leuk om The Beatles te coveren. Dit was heel wat makkelijker dan de eerste twee. Het was wel spannend met nummers als 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band', de titelsong.

Op het album spelen jullie met een hele rits gastmuzikanten, Hoe doe je zoiets in de live shows?

Alles hangt af van de beschikbaarheid van de artiesten. Ze vergezellen ons zeker graag op onze concerten. Iedereen is ook nog eens succesvol met zijn of haar eigen privé-projecten. En toeren dan ook met hun eigen band. Maar als ze in de buurt zijn vervoegen ze ons maar al te graag.

Dan heb je bijvoorbeeld verschillende bezettingen tussen Australië, waar je pas vandaan komt en nu dus in Europa?

Ja, en dat is niet echt een probleem. Voor onze 'Londen Show' in Engeland kwam speciaal David Hainson overgevlogen uit de States. Hij vond onze sound zo goed dat hij het zelf een hele eer vond om ons te bijstaan. Kijk naar Kirsty Rock, als ze vrij is komt ze, zoals nu, met de Easy Stars mee, maar ze heeft ook haar eigen band Trumystic. Het is eigenlijk meer een muzikale stoelendans! Zo kan je het het beste omschrijven.

Je bent eigenlijk een muzikaal genie, op welke leeftijd had je dit reeds ontdekt?

Oh, genie, is wat te sterk uitgedrukt! Al mijn familieleden zijn zeer muzikaal. Op jonge leeftijd had ik reeds dat ritmisch gevoel.

In Jamaica?

Neen, ik kom uit New Orleans, Louisiana. Maar er was een sterke Jamaicaanse gemeenschap in New Orleans, net zoals in de Caraïben. Mijn broer was de reggae expert en had heel wat reggae albums. Zoals je weet is het een zeer muzikale stad, een stuk van hun cultuur. De meeste mensen uit die streek bespelen wel 't een of ander instrument.

Het is dus niet al jazz en blues in New Orleans?

Neen, maar ik wel opgegroeid met R&B en jazz, het is pas later dat ik interesse kreeg in reggae.

Zijn er plannen voor een full-length (volledig) album met eigen nummers?

Wel, we hebben reeds een EP met eigen werk. Al hopen we dat wel, aangezien iedereen met eigen projecten bezig is, is het moeilijk om iedereen eens bij elkaar te krijgen en wat muzikale ideeën uit te wisselen. Als we aan het toeren zijn schrijf ik wel voordurend nummers.

Wat wordt dan het volgende cover album? Of is dit een geheim?

Wel, het is zelfs voor ons nog een geheim. De producers werken steeds aan onze volgende projecten en songs in de studio's. De band is steeds de laatste die op hoogte wordt gebracht van een volgend project. Als iedereen het weet, dan weten wij het ook!

Voel je, jezelf een ambassadeur van deze muziek?

Ja, zoals ik eerder zei, de interpretatie van de reggaesongs, we spelen reggae zoals nooit tevoren. Mensen die voor het eerst naar een concert komen, houden meestal ook van The Beatles, Radiohead of Pink Floyd. Je krijgt dan plots reacties van, "Oh, ik hou eigenlijk ook wel van reggaemuziek". Dan krijg je toch wel het gevoel van dit te zijn. Net als onze grote held Bob Marley in zijn tijd.

Wat vind je van deze festivals, met verschillende stijlen van muziek?

We gaan straks wat sfeer opsnuiven op het festivalterrein, en van de andere acts.

Er is ook heel wat kindersanimatie? Wat toch wel belangrijk is in deze tijd.

Ja, het moet niet altijd een nachtclub zijn waar kinderen verboden zijn, met heel wat alcohol. Daarom is dit een leuke afwisseling, kinderen, families, leuk.

Wat met de echte diehard-reggae fans, houden die van dit soort reggaemuziek?

Ze komen zeker naar onze concerten kijken en luisteren. We stellen inderdaad andere ideeën voor en dat was zeker vreemd in de beginfase. We nemen niets weg uit de essentie van de reggae, want dat is zeker zo belangrijk.

Zijn er plannen om samen met Paul McCartney iets te ondernemen?

Daar dromen we wel van, om een paar nummers samen live te brengen. Bijvoorbeeld met 'With A Little Help From My Friends' maar dan wel in de reggaeversie. Het zou alleszins een hele eer zijn. Misschien in Glastonbury (volgens Kirsty Rock)! Ja, daar zijn we straks drie dagen, man, het zou een droom zijn die uitkomt. En vreemd genoeg is ook Paul een bassist, net als ik.

Jullie zijn in België voor slecht één concert?

Ja, slecht één optreden, maar het is alleszins beter dan niets hé. We gaan het beste van onszelf geven en hopen dat jullie onze show leuk zullen vinden, en dat de meeste mensen openstaan voor ons project. De meeste festivals zijn gezellig, de mensen komen voor de muziek. Let's make fun !!

We keuvelden nog een tijdje verder, maar dan over onze Belgische specialiteiten, zoals de speciale zware streekbieren, chocolade en pralines, waar ze beiden duidelijk liefhebber van zijn.

Helaas konden we hen op dat moment geen West-Vleteren of een lekker stuk Cote d'Or of pralines van Leonidas aanbieden. Volgende keer beter...

We bedankten hen voor de tijd die ze voor ons uittrokken en lieten Ras-I-Ray en Kirsty Rock verder van hun, reeds koud geworden, maaltijd genieten.

Philip Verhaege